

Ingen ændring af EUs politik over for Burmas junta

Kommission på retræte efter voldsom kritik af rapport, der anbefaler tæt samarbejde med militærstyret. Sanktionspolitikken bliver ikke ændret, siger EU-talskvinde.

Side 2

ILO advarer junta

Militærstyret får ny frist til at vise, at den bekæmper tvangsarbejde. Oliegiganten UNOCAL betaler kompensation for overgreb mod landsbyboere.

Side 5

Nr. 1 – april 2005

Ansvarshavende for dette nyhedsbrev: Anette Berentzen, ab@aif.dk

Redaktionen afsluttet 6. april 2005

Kritikken

Harn Yawng hwe fremlagde på konferencen en en sønderlemmende kritik af den rapport, som var konferencens hovedemne. I punktform gik kritikken ud på følgende:

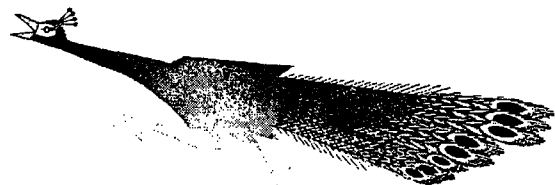
1. Forarbejdet til konferencen er belastet af, at især den ene af rapportens forfattere, Robert Taylor, er kendt som en fortaler for militærstyret. Juntaens avis, *The New Light of Myanmar*, citerer regelmæssigt Taylor, for at få opbakning til deres synspunkter
2. Ifølge rapporten, var en af forfatternes opgaver at analysere udfordringerne og mulighederne for national forsoning. Forfatterne mødtes med 72 personer. 21 af dem var burmesere og 5 var kabinetsmedlemmer. Kabinetsmedlemmer har ingen indflydelse på politikken, som formuleres af SPDC (Statsligt Råd for Fred og Udvikling – juntanes formelle navn). Forfatterne mødtes ikke med generalerne i SPDC og heller ikke med repræsentanter for NLD (Aung San Suu Kys parti), de etniske grupper eller andre fra demokratibevægelsen.
3. Rapporten har ikke taget udgangspunkt i EU's hidtidige politik over for Burma og skelner ikke mellem USA's og EU's politiske initiativer (sanktioner) over for juntaen.
4. I sit forsøg på at analysere, hvorledes international bistand kan anvendes mere effektivt, har forfatterne ikke kontaktet de potentielle burmesiske partnere, som allerede leverer humanitær bistand til nødstedte burmesere.
5. Forfatterne ser sanktionspolitikken og fraværet af bistand som årsagerne til Burmas problemer i stedet for regimets politik.
6. Rapporten kalder det største oppositionsparti, NLD for irrelevant og antyder, at kun et fortsat militærstyre kan fremme udvikling i Burma. Ligeledes afskrives de etniske mindretalsgrupper, mens rapporten udtrykker optimisme omkring det igangværende forfatningskonvent og dets muligheder for at udarbejde en ny grundlov for Burma.

Eksilregeringens kritik

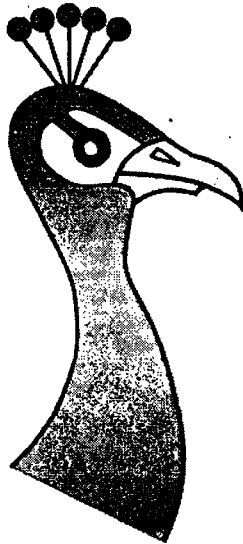
Tilsvarende har også NCGUB, den burmesiske koalitionsregering i eksil, udsendt kritik fra sit kontor i New York. NCGUB siger i et omfattende dokument, at rapporten bygger på den fejlslutning, at 'den burmesiske hær er den eneste stærke og forenede institution i Burma, at den besår af patriotiske militærfolk, som er optaget af at sikre landets stabilitet og at opbygge en moderne og velstående nation'.

NCGUB bemærker rapportens bebrejdelser mod oppositionspartiet NLD for ikke at deltage i det forfatningskonvent, militæret har iscenesat og betoner, at NLD faktisk har været indstillet på deltagelse, men på den betingelse at partiets ledere blev frigivet fra husarrest og at NLD kunne få tilladelse til at genåbne sine kontorer.

Endelig bemærker eksilregeringen, at der er tegn på et politisk holdningsskifte blandt medlemmerne af ASEAN-landene, efter det har vist sig, at ASEANs såkaldte 'konstruktive engagement' ikke har givet resultater. NCGUB anbefaler, at EU udpeger en særlig udsending til Burma, der kan få til opgave at fremme konfliktløsning i landet. En sådan udsending skal også tage initiativer over for de store aktører i Sydøstasien. Udover ASEAN-sammenslutningen er det især Kina og Indien, det handler om. Endelig understreger NCGUB nødvendigheden af, at FN fortsætter med at opretholde sin 'moralske autoritet' og koordinerer de diplomatiske initiativer over for Burma.

det forfatningskonvent, der skal give landet en ny forfatning, uden deltagelse af de politiske partier, der sejrede stort ved parlamentsvalget 27. maj 1990. Men også efter, at juntaens ledende forhandler, den tidligere efterretningschef og siden premierminister, Khin Nyunt, i fjor blev udrenset efter et magtopgør på højeste niveau blandt juntaens folk.

ILO advarer Burma

Juntaen får ny frist til at vise indsats mod tvangsarbejde

Som en yderligere understregning af de uacceptable tilstande i Burma har ILO, Den Internationale Arbejdsorganisation, advaret det burmesiske regime om, at tiden er ved at løbe ud, hvis det ønsker at bevise over for verden, at det gør noget for at stoppe anvendelsen af tvangsarbejde.

I sidste måned gav ILO det burmesiske styre en frist indtil juni for at demonstrere fremskridt på området.

ILO har tidligere opfordret sine medlemsorganisationer til at overveje sanktioner over for Burma, ligesom det har været på tale helt at

ekskudere Burma fra organisationen. ILO mener at kunne dokumentere, at den burmesiske hær som landets største arbejdsgiver gør udbredt brug af tvangsarbejde i forbindelse med vejbyggeri, skovrydning, o.l.

Når ILO samler alle sine medlemmer til juni, vil organisationsledelsen fremlægge sine anbefalinger om mulige sanktioner. ILO har et lille kontor i hovedstaden Rangoon, hvorfra to udstationerede medarbejdere forsøger at overvåge udviklingen.

ILO sendte i slutningen af februar en delegation til Burma i et forsøg på at få en dialog i gang med juntaen. ILO-delegationen var ledet af Australiens fhv. generalguvernør, Ninian Stephen, men så sig nødsaget til at afkorte sit besøg, efter at juntaen afviste en opfordring til et møde.

Kompensation

I en sag, der også handler om tvangsarbejde har det amerikanske oliefirma UNOCAL accepteret et retsligt forlig, der betyder, at firmaet skal betale kompensation til burmesiske landbyboere, fordi disse har været udsat for militærets overgreb under opførelsen af en naturgasledning fra Burma til Thailand.

Sagen har været i otte år og blev rejst af amerikanske menneskerettighedsorganisationer på vegne af fordrevne burmesiske familier.

Som det ofte sker i amerikanske retssager, er sagen blevet afsluttet med et forlig, hvor parterne er enedes om ikke at offentliggøre betingelserne eller omfanget af det erstatningsbeløb, som de berørte burmesiske familier vil få udbetalt.

Forliget betyder, at UNOCAL skal finansiere særlige udviklingsprogrammer, der tager sigte på at forbedre livsbetingelserne, sundhed og uddannelse for de berørte, samt sikre beskyttelsen af familiernes rettigheder.

Sagen handler om den såkaldte Yadana gasrørledning, der forbinder gasfelter i Andaman Havet med faciliteter i Thailand. Opførelsen af den 62 kilometer lange rørledning blev påbegyndt for mere end ti år siden, og blev ledsaget af rapporter, der beskyldte den burmesiske hær for at stå bag mord, voldtægter og andre former for overgreb på de landsbyfamilier, der boede i områder, hvor rørledningen blev ført igennem.

Trods det økonomiske forlig nægter ledelsen af UNOCAL at være ansvarlig for de overgreb, som har ført til sagsanlægget. I en erklæring siger selskabet, at det står bag 'princippet om, at selskabet respekterer menneskerettighederne i forbindelsen med alle sine aktiviteter og vil bidrage til at fremme disse principper ved at tilbyde uddannelse til de berørte'.